

1 Er det muligt at foretage bevisoptagelsen ved hjælp af en videokonference, hvor denne enten foretages med deltagelse af en ret i den anmodende medlemsstat eller direkte af en ret i denne medlemsstat? Hvis ja, hvad er da de nationale procedurer eller den gældende nationale lovgivning?

Der findes ingen specifik reference i det italienske retssystem og i særdeleshed ikke i den civile retsplejelov (*Codice di Procedura Civile*) om bevisoptagelse via videokonference.

Men videokonference er rent faktisk en funktion i vores retssystem.

Artikel 202 i den civile retsplejelov fastsætter, at undersøgelsesdommeren, når denne foreskriver bevisoptagelse, skal "fastsætte tidspunktet, stedet og metoden for bevisoptagelse". I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 er videokonferencer blandt de metoder til bevisoptagelse, som dommeren kan benytte.

Artikel 261 i den civile retsplejelov fastsætter, at dommeren kan anvende filmet materiale, der kræver brug af mekaniske midler, redskaber eller procedurer. Videokonferencer er udtrykkeligt foreskrevet i strafferetsplejeloven (*Codice di Procedura Penale*) (f.eks. artikel 205b).

Hvad angår proceduren i forordningens artikel 10 ff., finder den begrænsning, som er fastsat i forordningens artikel 10, stk. 4, vedrørende "uforenelighed", ikke anvendelse på vores retssystem.

Den eneste begrænsning, der eventuelt kan gøres gældende i forbindelse med en anmodning om videokonference, vil være, hvis den er forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder.

Med hensyn til metoden til optagelse af forskellige typer bevismidler finder EU-forordningen og den italienske civile retsplejelov anvendelse, samt den tilknyttede lovgivning til implementering deraf.

Hvad angår den procedure, der er reguleret af artikel 17, skal den anmodende medlemsstat efter at have bekræftet, at kravene i stk. 5 er opfyldt, og at direkte bevisoptagelse er tilladt, "tilskynde" anvendelsen af videokonference, der som bevisoptagelsesmetode skal vurderes af den anmodede retsmyndighed fra sag til sag.

Derfor kan alle beviser optages gennem videokonference på grundlag af en retslig anmodning i henhold til artikel 10 ff. eller bevilget i henhold til artikel 17, bortset fra tilfælde, hvor der opstår betydelige praktiske vanskeligheder, fordi den anmodede retsmyndighed ikke kan anvende dette kommunikationsmiddel.

2 Er der nogen begrænsninger med hensyn til, hvilke personer der må afhøres ved hjælp af videokonference – gælder dette f.eks. kun vidner, eller er det også tilladt at afhøre eksperter eller parter i sagen på denne måde?

Videokonferencer er et nyttigt redskab til afhøring af vidner og parter, der er involveret i sagen. Der er ingen problemer med forenelighed med italiensk lov i denne henseende, som tværtimod indeholder bestemmelser om videooptagelse af vidneudsagn, uformelle afhøringer af parterne samt afhøring af parterne under ed.

For så vidt angår afhøring af sagkyndige bør den egentlige årsag til problemet vedrørende anerkendelse af en sagkyndigs udtalelse søges løst, navnlig i forbindelse med direkte bevisoptagelse (artikel 17).

Ifølge italiensk lov reguleres sagkyndiges vidnesbyrd af artikel 61 og artikel 191-201 i den civile retsplejelov. Sagkyndige udfærdiger normalt en skriftlig udtalelse (artikel 195, stk. 2, i den civile retsplejelov), men domstolen kan også anmode om uddybning. Når udtalelsen er blevet modtaget, burde der derfor ikke være hindringer for at udsørgre sagkyndige via videokonference. Faktisk foreskriver den italienske civile retsplejelov, at når retts præsident dømmer det relevant, kan den pågældende invitere den sagkyndige til at deltage i diskussionen under dommerpanelets tilstedeværelse og til at give sin mening til kende i en lukket session under parternes tilstedeværelse, som kan uddybe deres argumenter og føre deres sag gennem deres forsvarsadvokat.

3 Hvilke typer begrænsninger er der i givet fald for de beviser, som kan fremskaffes via en videokonference?

I praksis er videokonferencer et effektivt redskab til bevisoptagelse, afhøring af vidner ansigt til ansigt og indhentning af udtalelser fra parterne.

Reglerne behandler imidlertid ikke direkte spørgsmålet om bevismidlernes type eller obligatoriske natur, og der kan opstå praktiske problemer i forbindelse med den sagkyndiges rådgivning, for eksempel bevismateriale i form af håndskrift, genetiske data eller telefonisk bevismateriale.

4 Er der nogen restriktioner med hensyn til, hvor den pågældende person må afhøres via en videokonference – skal det f.eks. være i en ret?

Bevismaterialet optages som regel hos en geografisk kompetent rets- eller politiinstans i den anmodede medlemsstat, hvor både det nødvendige udstyr og justitskontorets personale er til stede. På nuværende tidspunkt foreligger der imidlertid ingen "sagshistorik" angående brugen af videokonferencer i civile retssager.

Når videokonferencer benyttes i straffesager, anvendes normalt et af de tilgængelige steder med passende faciliteter, der er beliggende i det distrikt, der hører under den anmodede retsmyndigheds appeldomstol (domstolens retslokaler, et retslokale underlagt særlige sikkerhedsforanstaltninger eller et fængselslokale).

5 Er det tilladt at optage videokonferencer, og er denne tekniske mulighed i givet fald tilgængelig?

Der findes intet i loven, som forhindrer videooptagelse af retsmøder, hvis det anmodende lands lovgivning tillader det.

For bevisoptagelse som omhandlet i artikel 4 ff. finder artikel 126 i den civile retsplejelov og artikel 46 i gennemførelsesbestemmelserne i samme lov vedrørende udarbejdelse af referatet af forhandlingerne imidlertid anvendelse.

6 På hvilket sprog skal afhøringen finde sted: a) hvis der er tale om anmodninger under artikel 10-12, og b) hvis der er tale om direkte bevisoptagelse i henhold til artikel 17?

Dette aspekt reguleres ikke direkte af reglerne.

Artikel 5, som fastsætter, at anmodninger og kommunikation skal udarbejdes på det officielle sprog i den anmodede medlemsstat, kan indikere, på hvilket sprog retsmøderne vil foregå.

I tilfælde af anmodninger indsendt i henhold til artikel 10 ff., hvor national ret er gældende, skal retsmødet foregå på italiensk.

Artikel 122 i den civile retsplejelov fastsætter, at under hele retssagen er brugen af det italienske sprog obligatorisk. Når en person, som ikke taler italiensk, skal afhøres, kan dommeren beskikke en tolk.

I retssager i henhold til artikel 17 finder loven i den anmodende medlemsstat imidlertid anvendelse. Denne bestemmelse kan også have konsekvenser for, hvilket sprog der kan optages beviser på. Sproget skal derfor også være den anmodende medlemsstats sprog. I dette tilfælde kan der være behov for tolke.

Den myndighed, der har kompetence til at tillade direkte bevisoptagelse, kan også vejlede om betingelserne for bevisoptagelse, heriblandt hvilket sprog der skal anvendes.

7 Hvis det er nødvendigt med tolkebistand, hvem er så ansvarlig for at sørge for dette under de to typer afhøringer, og hvor skal tolkene befinde sig?

Reglerne indeholder inden særlige bestemmelser om dette aspekt.

I rettergange i henhold til artikel 10 ff. finder loven i den anmodede medlemsstat anvendelse.

Under alle omstændigheder finder artikel 122, stk. 2, i den civile retsplejelov anvendelse.

Loven foreskriver beskikkelse af en tolk, når en person, der ikke taler italiensk, skal afhøres. Det antages derfor, at sproget for retssagen (og for dommeren) er italiensk.

Gebyrer for tolke skal godtgøres og debiteres den anmodende retsmyndighed (se artikel 18).

For så vidt angår proceduren i henhold til artikel 17 henvises til punkt 6. Retssagens sprog skal være den anmodende medlemsstats. Der henvises derfor til loven i den anmodende medlemsstat for at fastslå, hvem der er ansvarlig for at beskikke tolken(e). I dette tilfælde kan den kompetente myndighed, der autoriserer den direkte bevisoptagelse, bede om oplysninger vedrørende beskikkelsen af tolken.

8 Hvilken procedure gælder med hensyn til forberedelse af afhøringen og meddelelsen af tid og sted til den person, der skal afhøres? Hvor lang tid bør der i forbindelse med fastlæggelsen af datoen for afhøringen afsættes for at kunne indkalde den pågældende person rettidigt?

Artikel 250 i den civile retsplejelov fastsætter, at stævningsmanden på anmodning fra den interesserede part, skal informere vidner om, at de skal møde op på et bestemt sted, på en bestemt dato og på et bestemt tidspunkt samt oplyse, hvilken dommer der optager bevismaterialet, og hvilken retssag de bliver afhørt i. Artikel 103 i gennemførelsesbestemmelserne i den civile retsplejelov slår fast, at vidner skal informeres mindst syv dage inden det retsmøde, hvortil de er indkaldt til.

De regler, der regulerer afhøringen af vidner, er indeholdt i artikel 244-257a i den civile retsplejelov samt artikel 102-108 i dens gennemførelsesbestemmelser.

9 Hvilke omkostninger er der i forbindelse med anvendelse af videokonferencer, og hvordan afholdes de?

Udgifterne til videokonferencer i henhold til artikel 4 (indirekte bevismateriale), jf. artikel 10, stk. 4, godtgøres på anmodning af den anmodede myndighed som fastsat i artikel 18, stk. 2.

Der består ingen forpligtelser vedrørende godtgørelse i forbindelse med den udenlandske myndigheds direkte optagelse af bevismateriale i henhold til artikel 17.

10 Hvilke krav stilles der i givet fald for at sikre, at den person, der afhøres direkte af den anmodende ret, er blevet oplyst om, at afhøringen skal foregå på frivillig basis?

Den anmodende myndighed har ansvar for at oplyse den person, som afhøres, at bevismaterialet optages på frivilligt grundlag; i henhold til artikel 17 er denne betingelse en af faktorerne, hvorpå tilladelsen til direkte bevisoptagelse er baseret.

Reglerne foreskriver ikke en tilsvarende forpligtelse for den anmodede retsmyndighed.

11 Hvilken procedure anvendes med henblik på at bekræfte identiteten på den person, der skal afhøres?

I almindelighed er den anmodende myndighed, der afholder videokonferencen, ansvarlig for at verificere vidnets identitet i henhold til artikel 17. I tilfælde af indirekte bevismidler reguleres verificeringen af vidnets identitet i forbindelse med vidneafhøringer af artikel 252 i den civile retsplejelov, ifølge hvilken undersøgelsesdommeren skal bede vidner om at oplyse deres fornavn, efternavn, faders navn, alder og erhverv, samt hvorvidt de har nogen familiemæssig tilknytning [...] til parterne eller en interesse i retssagen. Identifikationen finder sted, når der er aflagt ed, og er reguleret af artikel 251 i den civile retsplejelov. I praksis beder undersøgelsesdommeren også vidnet om et identitetsdokument og sørger for, at oplysningerne noteres i referatet af forhandlingerne.

Hvis der under afhøringen af parterne er en særlig befuldmægtiget til stede, er en særlig fuldmagt også påkrævet.

12 Hvilke krav gælder med hensyn til edsafklæggelse, og hvilke oplysninger behøves fra den anmodende ret, når der er behov for edsafklæggelse ved direkte bevisoptagelse i henhold til artikel 17?

Der findes ingen specifikke regler, hvad angår proceduren i artikel 17. Det kan være nyttigt at modtage oplysninger vedrørende det strafferetslige ansvar (for den anmodende medlemsstats retssystem) i relation til falsk forklaring eller undladelse, hvilket afhænger af den anmodende medlemsstats procedureregler.

13 Hvilke foranstaltninger er der truffet for at sørge for en kontaktperson til den anmodende ret på det sted, hvor videokonferencen afholdes, og en person til at betjene videokonferenceudstyret og håndtere tekniske problemer på afhøringsdagen?

Den italienske kriminalforsorg, som er ansvarlig for videokonferenceforbindelser, udfører kompatibilitetskontrol med det udenlandske tekniske personale i dagene forud for videokonferencen.

14 Hvilke yderligere krav er der i givet fald med hensyn til oplysninger fra den anmodende ret?

Sammen med ansøgningen om international retshjælp skal den anmodende retsmyndighed også fremlægge tekniske oplysninger (hvis den har sådanne) om det videokonferencesystem, der anvendes i deres land, samt navn og telefonnummer på en kontaktperson, fortrinsvis en teknisk specialist, samt det sprog, der skal anvendes under disse aktiviteter.

Sidste opdatering: 24/03/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.